

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari“ Nar. Pošt.

Predplata s poštarinom stoji 2 for., a seljake samo 1 for. za cijelu godinu. Harziformo 1 for., a seljake 50 novč. za pol godinu. Izraz Carorino riše poštarina. Gdje se najto najmanje 8 seljaka to su voljni, da im list šalimo istim ukupno pod jednim zavojem i imenom, davat ćemo za 10 novč. na godinu svakome. Novci se šalju kroz poštarsku Naznačnici. Imo, predmiš i najbližu Poštu valja jasno označiti. Komu List ne dođe na vrijeme, neka te javi odpravnitvima u otvorenu pismu, za koje se neplaća nikakva poštarina, napisat izvana. Reklamacija. Ako List prima i drži, ako je pošten, ga i plaća.

Izlazi svaki 1. i 16. dan mjeseca.

UREDNIŠTVO I ODPRAVNIŠTVO

nalazno 20

Tipografija Pizzi di C. Amati, via della Zonta, N. 7.

Pisma se šalju platjano poštarino. Vjesti, dopisi i drugi spisi štampaju se ili u ciljezi ili u izradku, nitko prama svojoj vriednosti i smjera orega Lista. Neodpisani se dopisi neupotrebljuju. Osobna napudanja i čisto aukromne stvari neonalazno mjesta u ovom Listu. Priobtena se pisma tiskaju po 6 novč. svaki redak. Oglasi od 8 redakah stoje 60 novč., a svaki redak svuviše 6 novč. i u sločaju opetovanja po što se pogodno oglašnik i odpravnitvima. Dopisi se neradaju. Uredništvo i odpravnitvima, osim izvanrednih slučajorah, neodpisuju, nego putem svoje Listinice.

STANOVNIKOM ISTARSKIH GRADOVAH!

Dno 2. julja birat ćete zastupnika. Dva se bore za to mjesto. Mi vam srdačno preporučamo gosp.

ROBERTA MÜLLERA

Ravnatelja hidrografičnog Zavoda u Pull.

Kazu ga obljubljena i kroz poštena čovjeka. Njemu dajte svoje glasove svi kao jedan, u Kastvu, Voloskom, Lovranu, Mošćenica, Pazinu, Buzetu, Poli u Losinjih i u Krku!

Kroz Vaše glasove neka se sreba vječne pravde izlije na onoga Vidulića, koji je svoje talente tudjim svrhama žrtvovao, koj se je svoga roda odmetnuo; jer nije Vidulić prazna glava, on je mogao i morao znati, koje su prave patriočne dužnosti njegove.

Mi Hrvati u Istri činili bi sami proti sebi, kad bi mu makar samo jedan glas dali. Domaći ljudi nemogu više umiriti Istre, jer su jedni odviše griešili. Evo vam tudjina. Tudjinac je, al je pošten. Možda će on medju drugimi stvari spomenuti i pravice našega hrvatskoga jezika — kad domaći sin, Vidulić, nehtli toga učiniti!

Robert Müller je naš izabranac!

TRŽAČKIM OKOLIČANOM!

Rodjaci! Nijednomu od Vas nije potrebno povjedati, što je sve dosadanji. Vaš poslanac u državnom sboru bečkom govorio. Oni isti, koji će sada proti njemu sve moguće laži i opadanja navadjati, oni isti su u svojih vlastitih novinah štampali njegove govore o stvarih Vasega grada i okolice, i hvalili su one govore. Vi svi znate, da jedan čovjek nemože bog znati što učiniti. U mnogih stvarih treba i dobru volju hvaliti.

IVAN NABERGOJ

koga vam i za unapred preporučamo, da ga izvolite, je sin Vase okolice, Vaš čovjek, koj razumi Vaš jezik. On je pokazao svakom prilikom u Beču, da mu je na sreću sreća i napredak Trsta i okolice.

Okoličani tršćanski! Zasto divo loviti, a pitomo pušćati? Uzmite jednoga po jednoga Vlaha ali Njemca, pak što su i oni učinili? Ništa! Mnogi su mučali, dok je Vaš Nabergoj govorio.

Okoličani! S imenom Ivana Nabergoja vezani su zahtjevi za ohranjenje Vase narodnosti. To pazite. S njim premožite ili propadite, al nećepajte se, zaslužka bit će uvijek, dokle bude Vaših krepkih ruk; al ako svoj jezik i njegove branitelje zavržete, onda niste već Slovinci.

NAŠA SLOGA.

HRVATSKE NARODNE PJEŠME IZ ISTRE.

XCIX.

Šala.

(Zarečka)

Imala san ljubav,
Vale dobro moje,
On se je zadavil
Jeduci gomo(l)je.
Imala san ljubav
Lepega mladića,
On se je zadavil
S peron od radića.

Volč. sb.

C.

Lovranka.

(Zarečka)

Poslal je brat Ivan
Galiju s pod Lovran
Aj da će si on speljat,
Najlepšu Lovranku,
Najlepšu Lovranku
Bilu Katarinu.
Kate, Katarino,
Majka za te pita,
Majka za te pita
Si li namorana?
Ako san, ako nisan
Ne gren se hvalečat,
Ne gren se hvalečat,

Ni ljuven pravocat

Ni ljuven pravocat,
Da iman rožicu
Da iman rožicu
Kiteu bosiljka
Aj kitu bosiljka
Graničnu polinca
Aj polinca polinca
Aj polinca polinca
Žuliko zelje moje
Aj žuliko zelje moje
Va duo i po noći
Aj ki te goji sakdan
Tužan bude v blagdan.

Volč. sb.

CI.

Ivo budi svoju ljubav.

(Lovranska)

Zaspala je ljubav Ivanova
Pokraj puta luga zelenoga.
Šle su sluge Ivanu povedat.
Oj Ivane virni gospodaru!
Ljuba ti je na travi zaspala,
Greimo ti ju, Ivo, sprebuditi?
Ni ne bodte virne slugo moje.
Ja san dobar za buditi divojke.
Još san bolji za ljubiti divojke.
On otrga kitu rožmarina
Prasne ljubav po licu rumenom.
Skuda j' Maru kita zasegnula

Tuda j' Mari krvca prokapala.
Onda j' zrasla trava deteljina;
Ter ju zanje Anica divojka
Zlatin srpon bilina rukama,
Ter ju dava bilin konjon svojin:
Lijte konji travo deteljine.

Volč. sb.

CII.

Savjet brata bratu.

(Zarečka)

O ti Juro! o ti brate!
Ti nedelaš, kako brate,
Treja žena bi hotela,
Da je sita i pijana,
Da si nosi lepe svite
Postolčiće od moranca*)
Da se lepo va njih tanca

Volč. sb.

CIII.

Vrbnik.

(Iz Krka a so pjeva i po Istri)

Vrbniče nad moro
Visoka planino!
Va tebi se goje
Po izbor divojke.
Jedna drugoj veli:

*) kordovan.

Stan' gori sestrica,
Da mi donesemo,
Te hladne vodice,
Da mi zalijemo
Do naše rožice,
Trebnu mužuranu
I sitnu basiljak.

Volč. sb.

CIV.

Iznevjeren mladić.

(Iz Kastaršćina)

Obrodila crišnja, višnja
Više od roda.
Od roda se ponavila
Do črne zemlje;
Pod njon sedi mlad gospodin
S svojom gospojom.
Pred njima je čaša vina
I ogledalo.
Najdu se, napiju se
Ogledaju se.
Nad njima je drobna tica
Sitno žumbori;
Ona voli i žumbori
Da je lepši mlad gospodin
Nego j' gospoja.
Ona veli i žumbori,
Da se ženin ja.
Žen' se srdce, žen se dušo,

Kastavcem.

Čujem, da će na Petrovu oklicati nove izbore za občinsko zastupstvo. Izbori da će biti dne 7. 8. i 9. julija; a izbor glavnara na 17. julija.

Ja se nikomu rado ne mećem za učitelja, al' znajuć različite uzroke, rad kojih naša občinska stvar nije u redu, rado nešto spominjem na dobu o tih izborih.

Naša je občina velika. Mučno ju je vladati; ali skoro isti trošak bio bi, da je svaka županija o sebi. Protokole pisati, ljekara plaćati, puteve nastojati, dotepence odpravljati: to sve bi svaka županija morala sama činiti, da neimamo skupne občine. A ovako obavlja to sve skupna občina.

Prva briga dakle budi svakomu poštenomu Kastavcu, da ostanemo jedni, da se nećipamo. Ciepanje žele oni naši neprijatelji, koji bi rado sibu po sibu lomili, jer cijeloga našega svežnja prelomiti nemogu.

U nas nije bogatstva ni od mrtvoga, ni od živoga blaga. Svaki se skoro od jutra do večera mora truditi, da nevolji otme sebe i družinu. Tako dolazi, da mnogi gledaju biti među občinskim muži samo za svoju korist. Ali nedaj Bože, kad čela naša občina od 15 tisuć dušah nebi imala 30 ljudi, koji bi dušom i tielom nastojali o dobru občine. Nego netreba odmah črniti Petra ili Pavla samo zato, jer je u zastupstvu i jer dobije 2 forinta, kada ide na sjednicu. Jer ona 2 forinta on zasluži putujući i dangubeć i kadgod slušajući prekore i ogovaranja od svojih vlastitih ljudi.

Druga dakle briga budi svakomu poštenomu Kastavcu, da svojim glasom pomogne izabrati čim bolje i vrednije ljude. Osobito jednu stvar mi je ovdje spomenuti. Ja popu, jer je pop, nisam prijatelj ni neprijatelj. Nego kad ja vidim, da je onaj pop razumna glava, pravi prijatelj puka, onda bi ja za njega glasovao prije, nego za kogod pučana. Zašto?

Zato, jer su popi kod nas naša krv, jer se oni razumiju u mnoge stvari laglje, nego težak, i laglje se nauče, kako treba vladati občinu. Mi Kastavci imamo jih jedan par, koji se nebi sramili u nijednom gospodskom sboru, a u občinsko zastupstvo da nesmiju! To je smiešno.

Šapće mi jedan ovako: „Prodići ti, koliko ti drago, mi nećemo gledat lievo ni desno, nego ćemo dati glase za onih, koji neće adiconali.“

Ludo je, brate, tako govoriti. Svako zastupstvo morati će udariti adiconale, kada i koliko bude od potrebe.

Ako li predobije stran, koja nikakvih adiconalnih ni pod ništo neće, onda ćemo opeta fleferiti nekoliko vremena, dok se najkasnije Trst i Poreč nepogode te reku, dajmo Kastavcem opeta dva, tri komisara, jer se sami neznaju ravnati. Pak ćemo biti, gdje smo bili.

Adiconali neškoda, al' neka su razložni i neka se podusevno troše. Da vam spomenem dvie, tri. Dan danas bez škole i nauke nikud nikamo! Ako nisi pismen, ako si neznas računat složit, to je već danas, kao da si od drugoga kraja svijeta.

Naših je ljudi sila božja zidaranih i kljesarah. Samim razumom, koji jim je bog dao, oni služe, dobro zidajuć i liepo klješuć, mnogo novca. Sad recite, nije li od Boga grehota, da Kastav neima uz dobru občinitu školu, još jednu školu za risanje i liti dišenj, gdje bi se mladit učili plane snovati, slike pisati i druge stvari? Tako bi još više služili i narod bi školom napredovao.

A kakova nam cesta u grad vodi? Gdje nam je školska kuća? kakovi su pokrajni puti? jeli dosta občinskih šteran. Jeli se pokušalo gdje žilu od vode naći, a bez vode nije života ni gospodarstva? Gdje nam je sjemenište, da se u njem odgajaju mladice plodonosnih stablah, pak da se narodu dlele?

Svega toga i stotino drugih potrebah neimamo, jer su prije u zastupstvu bili „dobri muži“, koji tobože od adiconalnih nisu hteli ni čuti, da „tužnomu kmetu“ nebude teško. Da, da, al' je zato isla „Lisina“ i klansjka gora, isle su obligacije, a narasle sve gdje i gdje nove ružice.

Tako nesmije dalje!

Odlada se ovo Hrvat po Istri prenavlja talijanski, već ima i pravili onih starinskih korenjakah malo.

Ja govorim onim Kastavcem, koji se još nisu u babe provrgli, i kojim nije još srce omrznilo za sve, što je občinsko: Takove Kastavce pozivam, neka se od svake županije skupe na dogovor. Na tom skupu neka se reče:

Petre ili Pavle! tebe imamo za dobra čovjeka, budi ti naš zastupnik. Tako neka odluč svaka županija, i neka se onda od svake županije pošalje po jedan čovjek u Grad, da se tamo utanači i popiše sve te ljude, u koje se narod ufa. A kada budu izbori, neka se glasuje za te iste ljude, da budu izabrani kao jedinim glasom.

Povrh onoga, na što rekoh da treba paziti, valja gledati osobito i na to, da novi zastupnici budu zarko ljubili svoj hrvatski jezik i da pod nijednu cieniu nebudu pustili, da jim se tudjinstvo u

kuću uvlači. Ki nezna po našu govorit, nemore našoj deci otac bit. Kastavci! Vi imate pametnih i poštenih ljudi, ali oni vam se nenude sami, jer su čedni. Potražite jih, pak će naša velika občina, ako Bog da, kako je i pravo, sviestiti kako danica zvezda među drugim občinama u Istri.

Kada ovo pročitate, nepitajte, tko je pisao, nego pazite, što je rekao.

Vaš domorodac.

DOPISI.

Iz Trskavca.

Prosim „Našu Slogu“, da upiše ovaj događaj, koji vidih mojima očima, hodeć iz Krka u Bašku, dne 21. lipnja.

Oko 5 sati u jutro dojdoh u Bašku. Kod kriza bašćanskoga Poklonca opazih klečeća starca, potna, trudna i smućena. Uptlav od kud je, reče: Ja sam Dražanih i ovdje čekam druge Dražane i naše poglavare, ki su nam zapovjedali, da svi moramo poć u Bašćansku občinsku kuću, a zač. ja neznam. Zatim uđih opazih četu Dražanah, a na glavi joj učitelja, nekoga Tribusona rodom iz Cresu. Začudih se toliku mnoztvu i upitah: Kamo to, ljudi! Jedan od njih mi odgovori: Gremo suprot Bašćanom, jer oni bi hteli birati za Beć poslanika, ki je nam neprijatelj, iz Vrbnika, a Vrbantani su naši neprijatelji; Bašćani ga brane, jer u Beću govori za njihovu luku, a za nas nije još ništa rekao — vidit ćemo da li čuju nas Bašćani predobiti. Ja rekoh, ele, malo vas ima. Na što odgovoriše oni, eh ima i druga četa za nami doći. Počekavši malo, eto opazih drugu čet, u sriedi koje bijaše starac pop, po imenu pop Sime, koji je negda bio u službi u Staroj Baški. Začudih se tomu starcu, koji potan, trudan od puta i ubijen od topline, kretaje se teško na glavi svoje čete. Četari vapijahu: Imademo '29 glasa naša, imat ćemo u pomoć nekoliko Bašćanah, pak ćemo lahko predobiti, tim više što mornarice neima kod kuće! Idoh zatim u selo i vidih nekoliko Bašćanah ulaziti veselo u občinsku kuću, gdje imahu glasovati i s njimi bijahu njihovi duhovnici: htjeli su valjda, da dočekaju i pozdrave nadosle Dražane. Al' eto u 8 sati počme glasovanje, sve do poludne neznalo se, tko da pridobi; kad pako zvon zazvoni, to jest na 12 sati, vidih, da Dražani pobijeni biezu put Drage, a učitelja opazih u jednoj kući kako da ga bilo sram. Na što odmah sam sobom rekoh, do istine izgubiše Dražani, a predobije Bašćani: i tako je i bilo.

Ludo se nevoljni Dražani prevariše, kad su se postavili vojevati suprot Bašćanom: nisu li znali, da u Baški vlada jedan te isti dub, koji ljubi i drži na sercu Vitezica Dinka? Dražani imadjaše samo 32 glasa, a nadali su se, kako se govorilo, u nekoga tajnika bašćanskoga, misleći, da će on tobože još toliko glasovah imati od Bašćanah; al' kad tamo, osim ovoga, nekoga Baće i Perkačica, nitko drugi neglasova s njimi. Živili dakle sviestni Bašćani, zivila njihova sloga i njihovi narodni duhovnici, koji bi za njih dali i svoj život! Dražani se pako što prije osvjestili i stupili za uvijek i oni u narodnu slogu, koja će jim bez dvojbe do velike koristi u svemu biti!

Jedan Otočanin.

Pogled po svijetu.

U Trstu 30. lipnja 1879.

Njeg. carsko visočanstvo, carević Rudolf, vratilo se sa svog puta, Kazu, da mu se spremaju stanovi u kraljevskih dvorih u Českoj, gdje je sad sve u radu i vrevi radi pomirenja s jedne strane Čehah s Niemel, a s druge vlade s Česi.

Izborno se kolo zavrtilo u svoj carevini. Poznati dosad izbori su ponajviše povoljni težnjam one stranke, koja hoće, po želji Carevoj, da bude mir među austrijskim narodi. Naša braća Česi i Slovenci su sjajno pobiedili u vanjskih obćinah. Danas će se i kod nas u Istri zadnja reći: ufamo se, bit će muzka i poštena.

U Galiciji naša braća Poljaci i Rusi (Rutenci) nisu nekako složni. Rutenci se boje, da će im Poljaci više poslanikah preoteti. Baš neznamo, bi li se radi toga radovali, il' žalovali; jer ni jedni ni drugi nisu dosad pokazali, da im leži na srdcu slavenska u državi sloga i uzajemnost; a bez te nam neima ni budućnosti ni napredka, nego vječno porivanje i trpljenje.

Nego, dočim se mi u ovoj polovici carstva nadamo boljoj sreći, našu braću Hrvate u onoj polovici kao da čekaju nove skušnje i nove pugičeli. Magjarom neda bies još ni sad mirovati, nego se eno spremaju, da na tih svojih saveznicah izlake svu svoju crnu dušu, kako se to vidi iz magjarskog novinstva, u kojem se odskora graknuli na Hrvate tako ružno i bezobzirno, kako to umiju samo Židovi i Magjari, kad imaju vlast u rukama. Među Hrvat i Magjari ima se obnoviti tako zvana nagodba, pak hoće na taj način, da preotnu ruku u tom po-

Moj ti blagoslov,
Jedno drvo s kraj Dunaja
Drugo s kraj mora.
Kad se drva s vrhi sprave,
Onda i ti z njon.

Volč. Sb.

CV.

Labinjan.

(Lovranska.)

Parti se Labinjan do Plomina grada,
Da vidi ča čini Plominkinja mlada,
Ko je ona lipa, da ne gre s Plomina,
Dokle ne obljubi dobro majka sina,
Mlada Pierina; Piero mi je mlad
Kako i vinuka, obraz mu procvita
Kako i rožica. Ni lipše rožica
Nogo j' violica. Vijolice moja,
Ča si provenula. Prozevat, žilju *) moj,
Kad ja prot tobi green, za rožu otrgat,
Ku ljubci pronesen za prihodnju moju
Za spominje moja, prihodaice moja!

Volč. sb.

CVI.

Ranjeni Junak.

Divojka je brala
Po gore rumon cvet,

Ter se je pribrala
K suhomu javoru.
Pod javorom leži
Junak kruto ranjen;
Junak glavu zdigae
Divojka pobigne.

„Nebeži, divojko,
Zač ti čes moja bit;
Na mojem dolamu
Dva svilna žepa su;
V prvem žepu čes nać
Prsten i jabuka;
V drugom žepu čes nać
Svilnu zabramicu.“

Prevez' mi ranicu. —
Ako ja mlad umrem
Jutro pred zorama,
Ti čes se plakati
S gorkima susama.

Ako ja mlad umrem
Jedno jutro rano,
Ti čes se plakati
— Milo moje drago. —
Ako ja mlad umrem
Jutro po dančiću,
Ti čes se plakati

S tum tvojum majčicem.
Ako ja mlad umrem
Večar po mračiću,
Ti čes se plakati

— Srdačni ljubčiću. —

Ako ja mlad umrem
Večar o pol noći,
Ti čes se plakati
Te moje dobroti.“

Svaki se stih opetuje i za njim istim napjevom pjesa: „Lari laro lara, — Lari lara.“

Čuo ju u Kastvu K. Jehušić.

Pjevala se je negda u „Kraju“ Moščaničkom.

Evo druge, koja slično počima, iz Vrbnika:

Pobirala je Maro
Po gori ruman cvet,
I ona ga je pribrala
Suhomu javoru.
Pod javorom junak
Kruto ranjen leži.
Junak glavu dvigne
Divojka pobigne.
„Nebiži divojko:
Ti čes moja biti.
Va jenem žepu jo
Šira mahranica;
Va drugom žepu jo
Prsten i jabuka,
Šarum mahranicem
Veži mi glavicu;
Prsten i jabuka
Neka tebi bude,
Veselite se gore

Ké se zelenito;
I vi milo majke,
Ké lécera gojito!
Da bita vi jednu
I za me zgójite,
Tanku i visoku,
Belu i rumenu,
Kéj bi bilo ima
Divojčica Mare.

Trinajstičeva sb.

CVII.

Novjstieca odlazeća iz svog doma.

Odhajam od tebe,
Mila majko moja;
Pul tebe ostavljam
Sva veselja moja.
Mila majko moja,
Dajto mi blagoslov,
Da srećno putujem
S Kastva na Volosko.
O vi sestro moje
Veselo ostajto:
Roditeljem mojim
Dobro srca dajte.
Susedićem mojim
Veliko poštuju,
S suzami na očii
Molim vas prošćenje.

*) žilju = gislo = Hljana.

*) valjda: mahranicu = ružica.

slu. Prilikom im je pružila ta okolnost, što Hrvati po svojih poslanicah zahtijevaju prije svega cjelokupnost trojedne kraljevine, to jest, utjelovljenje bivše vojničke Krajine, grada Rieke i Dalmacije. I mi mislimo, da su se baš sada pokazale na nebu takve zvijezde; da se to pitanje nije moglo pokrenuti nikad u bolji čas, što sada. Magjari se moraju već jednom uvjeriti, il da i njih vežu jasni pisani zakoni i ugovori, il u protivnom slučaju da ni Hrvatih nevezu ništa drugo na svijetu, nego njihova dobra volja, jer i za nje postoji zakon nad sve zakone, narodni naime obstanak i napredak.

U oslalom svijetu u ovaj čas zaglušuju svijet dva velika događaja, jedno naime mlada i iznenadna smrt jedinog ogranka pokojnog franceskog cara Napoleona III., a drugo razkrunitba Ismail Paše, egipatskog podkralja. Mladi je Napoleonović pao u engleskoj službi u Atrici od divljačke kafarske ruke. Taj neslućeni događaj kao da će razvrđi carevsku u Franceskoj stranku, te utvrditi trañcesku Republiku, koja se još uvijek bojala velikog Napoleonskog imena, jer je ono još uvijek imalo tamo silu pristasaš i obozavatelja. Kazu, da će bit sad republikanici umjereni, jer sigurniji; pa bi tako i taj zalostni događaj nećemu koristio.

Ismail Pašu su prisilile, da stupi sa prestolja, Franceska i Engleska, da nadmudre Bismarka, jer im nije bilo pravo, što se u on umiesno u taj posao. Dakako, da su mu pilulu, mjesto medom, još i jedom namazali, jer su i druge velevlasti pozvali, da na to pristanu, te mu tako svu tu stvar iz silovitih rukah iztrgnuli. Istina, da je i njih zmija ujila, jer ne samo što je oć odsad unapred te vlasti htjeti u svakoj prigodi svoju reći o egipatskih stvarih, nego je i carigradski Sultan dobrohno pristigao krila novomu podkralju Tevfiku, sinu Ismailovu, tako da nebi već imao letiti onak sliepo i ludo u njihov nezastini želudac, kao što se zaletio i u njem poginuo nesretni mu otac.

Nego se ipak čuje, da se Rusija nije pridružila tim evropskim oderuhom, koji misle, da mogu za gotov novac, kupiti dušu i tielo nesretnijih od sebe ljudih i narodah. Dapače se govori, da je uprav Rusija naputila Sultana, neka uztegne podkraljevske povlastice, da ga zapadnjaci toliko nenapastuju svojimi novčanimi spekulacijami. Taj egipatski događaj je takav, da mora svaku malenu državicu strah biti, da ju veće nepozoblju budi pod kojom izlikom: i u toni nju stoji sva važnost.

O Rusiji se veli još i to, da naime u Turškoj ide u svem na ruku Franceskoj, samo da joj se prikupe; pa se već i govori i o nekakvom rusko-francesko-talijanskom savezu, koji bi imao biti naperen proti Njemačkoj, Engleskoj i Austriji. U tom savezu da bi svoje mjesto imala i Turska; koja da je već i onaka vezana s Ruskom na najveću zalost Anglije i Austrije. U tu koletećinu svode nekoji s jedne strane i usavršivanje njemačke ratne sile, a s druge sve to veće gomilanje talijanske vojske na našoj granici; kao i podupiranje arbanaskog pokreta od turske i talijanske strane. U tom kolu neće onda filiti ni Srbska, ni Grčka, ni Crna Gora, pa najbrže ni Bosna i Hercegovina. Evo kamo nas je doveo Andrassy svojom protuslavenskom politikom! Jer valja znati, da to sve Ruska čini zato, da se osveti onim, koji su joj najviše krivi, što je morala onako naružiti svoj svetostjepanski ugovor mira. Možebit i tu istu svrhu gleda se Rusija pomiriti s Poljaci, koji da su se caru Aleksandru veoma prikupili tim, što nestoje uz ruske tobože prenapetnjake. Pomirenje Ruske i Poljske bio bi svakako najzamanjšiji događaj u najnovijoj poviesti svijeta. Carevi Aleksandar i Velim da će se sastati u Emsu, akoprem se njihovi ministri, Gorčakov i Bismark, najljepše negledaju.

Bugarški knez Aleksandar bio je ovih danah u Rimu, gdje ga je kraljevska obitelj najljepše dočekala. Odanle će krenuti, il je već krenuo, ruskim parobrodom put Varne, a da se i nesvrati k Sultanu u Carigradu, koji da ga želi primiti stopram onda, kad bude već okrunjen. Rumeljski guvernir, knez Vogorides, kao da voli više sebi i bugarskomu tamo narodu, nego li Sultanu; zato Sultan nije najzadovoljniji s Rumeljskimi odnosaji, pa zato i ruska vojska da će se još i julija mjeseca eksercirati on kraj Balkana. Macedonci još jednako četuju, da ućlave Europu o nepravdi, što ju je na njih poćinila, kad jih je razlućila od ostale bugarske braće. Srbi su u svadji sa Bugari radi granicah. Ruska stoji uz Bugare. Prošlih danah bili su Englezl opet bijeni u Africi.

Uspjeh izborah vanjskih obćinah Istarskih.

Javljam našim stovanim čitateljem radostnu viest, da je prigodom jućeranih izborah Presvjeti g. Dr. Dinka

Vitezić bio opet izabran našim poslanikom na carevinskom vieću u Beću. Po brzoglavnih viestih iz Pazina, na sva četiri birališća istočne Istre došlo je 180 biraćah, a valjanih glasovah da se našlo 177. Od tih, 145 dobio je naš Vitezić, a ostala 32 kojekto. Na Voloskom, u Krku i Lošinju izabraše ga jednoglasno.

U zapadnoj Istri nebijasmo tako sretni. Tu je naš preporučenac, g. Anton Klodić i ovaj put propao. Kako javljaju brzoglavno iz Poreća, na sva tri birališća one strane Istre došlo je 170 biraćah, od kojih je 98 dalo svoj glas g. Defranceschi-u, 17 našemu Klodiću, a ostalih 5 kojekomu.

Od Porečkoga birališća nismo se ni ovaj put nego malo ćemu nadali, jer dobro znamo, u kakvim se rukama nalazi tamo naš biedni narod. Ali što nas je iznenadilo i bas zateklo, jest birališća Koparsko, na kojem su nam se i ovaj put iznevjerili biraći kotara Buzetskoga, te svojim izdajničkim glasom pomogli nenašincu do poslaničke ćasti.

Nego mi dobro znamo, koji je pravi uzrok toj pobjedi naših političkih i narodnih protivnikah, pa neka budu uvjereni, da ćemo si drugom prilikom bolje prostrieti, pa ako Bog da i ljepše leći. Ali jednu im moramo već sad prebiti, a ta jest, da Slaven Slavenu nije tudjinac, od kudgod bio, kao ni Niemce Niemcu, ni Talijan Talijanu.

U oslalom, u dojdućih ćemo brojevih gledati verno naslikati poviest sadašnjih izborah, da se naš u Istri narod naući poznavati i sebe i svoje protivnike. Već nam je stiglo iz Istre pisamah, u kojih se ljudi tuže, da su bili medju biraće zapisani i pokojni, koje već više godina crna zemljica krije. Toga radi pozivamo sve naše znanee i prijatelje, neka nam izvole javiti svasu nezakonitost, za koju znadu da se dogo dila tom prigodom. Dapace jih molimo, neka to javi i središnjemu izbornomu odboru u Beću, i najpače njemu, da stvar iznese na svjetlo prigodom ojevrovljivanja pojedinih poslanikah. Tko bdije, taj klije!

Na koncu, koji javno toli srdaćno, zahvaljujemo svemu našemu u Istri narodu, hrvatskomu i slovenskomu, na pouzdanosti, koju je i ovom prigodom u nus imao. A budi hvala i onim našim znanecem, prijateljem i ostalim domorodcem, koji su se ma na koji budi naćin ukć tog posla zajedno s nami trudili i mućili.

U Trstu 1. srpnja 1879.

Uredništvo „Naše Sloge“.

Na dojavljeni mu brzoglavom uspjeh izborah u istoćnoj Istri, primismo iz Zadra od Presvj. g. Dra. Dinka Vitezića sljedeći telegram:

Mojim Biraćem

u izbornih kotarh Pazinskom, Voloskom, Krćkom i Lošinjskom.

IZABRAVŠI ME PO DRUGI PUT VAŠIM ZASTUPNIKOM NA CAREVINSKOM VIEĆU, VI STE ME OPETOVANO ODLIKOVALI NAJVEĆOM ĆAŠU, KOKU SLOBODNI DRŽAVIJANI U USTAVNOJ DRŽAVI MOGU PODIELITI SVOMU SUDRAVLIJANU.

PRIMITE ZATO, BRAĆO BIRAĆI, MOJU ZARKU ZAHVALU, KOKU TIM VIŠE ĆULIM, ĆIM SU MI DOBRO POZNATE SVAKOVRSNE ZAPREKE, KOJE STE VI IMALI SVLADATI PRI JUNAĆKOM VRŠENJU VAŠEG USTAVNOG PRAVA.

OPETOVANO POUZDANJE VAŠE, ĆOĆIM MI S JEDNE STRANE VELI, DA SE JE MOJE DOSADAŠNJE ZASTUPNIĆKO PONAŠANJE SLAGALO S VAŠIMI NAMJERAMI, S DRUGE ME BODRI, DA SVE TO ODLUĆNJE I POSTOJANJE UDARIM DOSADAŠNJOM STAZOM.

BRaćO BIRAĆI!

MOJE STARO NAĆELO OSTAJE NEPOMIĆENO:

BRANITI PRAVO U SVAKOJ STRICI JAVNOGA ŽIVOTA, TOLI U CRKVENOM, KOLI U NARODNOJ I DRŽAVNOJ POGLEDU.

S TOGA DRŽIM I DRŽAT ĆU VAZDA NAJGLAVNIJOM MOJOM DUŽNOŠĆU, U SVAKOJ PRIGODI ZAGOVARATI PRAVA I SVETINJE NAŠEGA MILOGA, ALI ŽALIBOŽE DO SADA POSVE ZANE VARENOGA NARODA. S TOGA SAM PRIPRAVAN I UNAPRED SVE MOJE, AKOPREM SLABAŠNE SILE ULOŽITI, DA NEPOVRIJEDJENO OSTANE KOD NAS VJERAZAKONSKO ĆUSTVO, KOG SMO PRIMILI OD NAŠIH PRATACA; DA NAŠ LJUBJENI MATERINSKI JEZIK U UREDU, U SKOLAH I U JAVNOM ŽIVOTU ZAUZME ONO MJEŠTO, KOJE MU PO ĆOVJEĆJEM I PO BOŽJEM ZAKONU IDJE; DA SE UZJA NAŠA DOMOVINA NARODNO VEĆ RAZVJE, TE DA NARODNOM STAZOM DOĐE DO ŽELJENE PROSVJETE I DO ZASLUŽENOG BLAGOSTANJA.

U TO IME NEKA NAM BOG POMOŽE I SREĆA JUNAĆKA, A VAM, BRaćO BIRAĆI, POZDRAV I HVALA

Od Vašeg odanog

U Zadru, dne 1 Srpnja 1879.

Dra. Dinka Vitezić
zastupnik na carevinskom vieću

Zahvala.

Svim onim P. N. biraćem, koji su jućer za me glasovali, budi ovim izrećena najsrdaćnija zahvala.

U Trstu 1. julija 1879.

Anton Klodić.

Prijateljem mojim
Veliko veselje,
Suzani na ući,
Molim vas prošćenja.
Ako sam se kada
Komu zamorila,
Sada svega serca
Suze bim stocila.
Svoh pitam prošćenja
I lipi blagoslov,
Mane je partiti *)
Danah na Volosko.

Isti.

CVIII.

Grad Mošćenice.

Mošćenice gradu,
Kć ste na vršiću,
Nutri je moj dragi
V ćernem klobučiću.
Mošćenice gradu,
Kć ste mi nad Dragu,
Z nutri je moj dragi
Z onum ćrnim glavum.
Mošćenice gradu,
Kć ste nad potokom,
Z nutri je moj dragi
Z onem ćrnim okom.

Mošćenice gradu,
S pod vas voda zvara,
Z nutri je moj dragi,
Za manum umira.
Mošćenice gradu,
Spređ vama su broskvi,
Z nutri je moj dragi,
On me željno prosi.
Mošćenice gradu,
Spređ vama je orah,
Z nutri je moj dragi,
Ni ga sada ovdě.
Mošćenice gradu,
Spređ vama j' košnica,
Z nutri je moj dragi,
Kot jedna jalvica.
Mošćenice gradu,
Spređ vama j' ladonja,
Z nutri je moj dragi,
Ni ga sada doma.
Mošćenice gradu,
Spređ vama je sliva,
Z nutri je moj dragi,
Kć mane rad ima.
Mošćenice gradu,
Spređ vama je murva,
Z nutri je moj dragi,
On je jako mudar.
Mošćenice gradu,
Spređ vama je ćrešnja,
Z nutri je moj dragi,
On me željno ćeka.

Mošćenice gradu,
Spređ vama je krućva,
Znutri je moj dragi,
Željao bi me bušal.

Isti.

CIX.

Marini vionci.

Hodi Maro moja
Ako si oprala,
— Nisam majko moja
Skoro ni pričela. —
Da ća si mi Maro,
Letuji dan delala?
— U polju san majko
Roćica trgala. —
Si mi ćuda Maro
Tih roćic nabrala?
— Puno krilec, majko,
I puna nedarca,
I oba rukava,
I zgora san majko
Tri veneci uplela. —
Komu si mi, Mare,
Ti tri veneci dala?
— Jednoga san, majko,
Brajnu darovala;
Drugoga san, majko,
Dragiću mojemu;
Tretoga san, majko,

U Dunaj metala.
Aj plovi mi, plovi,
Moj vence zeleni!
Svi veneci sveti,
A moj se zeleni,
Sve ća dalje plovi,
Sve se lipše vidi.
Popisao P. P. B. u Dubašnici.

CX.

Vjerna Kate.

(Iz Vrbanke.)

Grgo mi se na vojniku spravja,
Nikogara gradu ne ostavja,
Nego svoju prevernu jubćicu,
I poli nje Žumbra vernoga služicu.
Još ni Grgo gradi odjahajo,
Da govori Žember veran sluga:
„Jubi mene, Grgurova juba,
Jubi mene, kada ni Grgura.“
„Nebim toga ućinila mlada,
Za obadva ćerna oka moja,
Ni za grade moji, ni za Grgurovi.“
Žumbro forma konja vivericu,
Pak poćeće Grgu na vojnicu.
Grgo ga je z dolja zagledajo
I još mu je bliža pošolajo.
„Zdravo pričel, Žumbro, veran sluga!
Je li zdrava moja verga juba?“

*) odgovoriti.

Franičina i Jurina

Ju. Frano, si videl sobotu pred duhovnom oči ognji na Voloskom?

Fr. A sam, kako ne, ter se je sva vas bila smutila, zaš so j' bilo razglasililo, da Volosko

gori.

Ju. Nemo ti! ča nista videli, da su ono bili sve neki kolurani ognji i da je svako malo kakova raketa za zraku prasnula?

Fr. Smo, smo, pak smo valjo rekli, da negori nikakova kuća, nego smo pomislili, da se morda Vološćaki blagdanom veselo.

Ju. Ala si mi šegar, Frano! Briga blagdani za onu feštu!

Fr. Je, je, po pravice i moja Luca govorila, da njoj se to nekako čudno vidi, pak sam i ja posumnjal, da mora nekakov drugi uzrok temu bit. Znaš ti Jure morda, zaš je ono bilo?

Ju. Ja si da znam, a ti ugoni ako si junak.

Fr. A ča ti ja znam! Kraljeva ni bila; Duhori, govoriš da Vološćaki nebi tega storili; pravdu nisu Kastavcom dobili, pak ja neznam ča bi drugo moglo bit, ako ne da su morda drugega potestiti storili?

Ju. Ugoniš si, po moju juhu, al znaš koga?

Fr. A valjda opet Gustina, ter hvala Bogu svi znamo, da na Voloskom, zvan njega, neče nijedan da potestiti bude.

Ju. I tu si trefili!

Fr. Ako j' ono sve njemu na čast bilo, to su Vološćaki baš pravo storili; zaš ako nebi on tel potestiti bit, bi Volosko morda i potestariju zgub...

Ju. Pustimo to ča! A su pak ča krosili?

Fr. Bi reč da ne, zaš da čekaju, dokle bude jubilar.

Ju. Tako ja tako!

nog sjemenja to ovo ne zavisi samo o vrsti biljnah, nego i o načinu kako je sjeme spravljano i čuvano.

Zato, prijatelju Marko, nastoj da sjeme na vrijeme sabereš ne zeleno, a no ni sasvim prezrielo; poslije toga isto (sjeme) čuvaj na suhu i promajnu (zračnu) mjestu i češće sjeme sa lopatom promjajaj.

Još i ovo Marko pamti, da je nekoje zrno duža klicavo t. j. za sjeme sposobno, nekoje pako manje; pa s toga svo Ti naputak: Uz koliko so godinah jedna ili druga vrsta uzdrži valjanom za sjeme, i to ne samo da prokljaja, nego i da ploda poda.

Evo naputak:

Pšenica osima uzdrži valjanom za sjeme od 3 do 4 god.

„ jara „ 2 „ 3 „

Raš osima „ 8 „ 4 „

„ jarica „ 2 „ 3 „

Zob (ovaz) „ 2 „ 2 „

Ječam osimi „ 3 „ 4 „

„ jari „ 2 „ 3 „

Proso „ 2 „ 3 „

Heljda „ 2 „ 3 „

Kukuruz „ 4 „ 5 „

Grašak „ 4 „ 5 „

Risulj „ 4 „ 5 „

Sočivo „ 4 „ 5 „

Djetelina crijena „ 2 „ 3 „

„ bijela „ 2 „ 3 „

„ lucerna „ 3 „ 4 „

Esparseta „ 4 „ 5 „

Lin „ 6 „ 6 „

Konoplje „ 2 „ 2 „

Mak „ 2 „ 3 „

Repica „ 2 „ 3 „

Staćica „ 2 „ 3 „

Repa „ 4 „ 4 „

Kupus rani „ 4 „ 5 „

„ kasniji „ 6 „ 6 „

Duhan „ 9 „ 9 „

Pamuk „ 3 „ 3 „

Salata „ 4 „ 4 „

Krastavci „ 7 „ 8 „

Kumin „ 2 „ 2 „

Tikve i buđeve „ 3 „ 3 „

Luk bijeli i crni „ 2 „ 2 „

Divlja „ 6 „ 7 „

Lubčevica „ 2 „ 4 „

Mrkva „ 2 „ 4 „

Pastinjak „ 2 „ 2 „

Pršun „ 3 „ 3 „

Kotkovic „ 5 „ 5 „

Ružmarin „ 1 „ 1 „

Cvildla „ 3 „ 3 „

Keleraba „ 3 „ 3 „

Kisjelica „ 1 „ 1 „

Celer „ 3 „ 3 „

Stanočret „ 3 „ 4 „

Paprika „ 7 „ 8 „

Šparoga „ 7 „ 8 „

Vodopija „ 7 „ 8 „

Imaš li čestiti Marko stara sjemenja, tada ćeš se sad lahko znati vladati, hoćeš li ga moći posijati ili ne. Eto Marko ravnaj se po ovome primjerku, pa ćeš skoro upoznat istinu moje nauke.

Vjero mi, gospodine, ja bi bio tupan, kad nebi primio tvoj nauk,

S toga Marko za danas dosta. Dočasti put zborit čemo o repi (Brnsica rapa).

U dohri čas, gospodine...; Bog vam udjelio svako dobro... reče Marko.

I tobi prijatelju Marko svaku sreću. Pozdravi brata Nikolu,

Hoću, hoću, da si i Ti zdrav.

Nikola Vežić.

Zlatne štipendije

FRAN - JOSIP - JELISAVINE.

Otvoren je natječaj za te podpore po 300 forinti, kojih će se podieliti na sveučilištu bečkom i peštanskom po sedam; na prazkom pet, na gradackom, Innspruckom, Krakovskom, Lavovskom, Černovickom, Kološvarskom i Zagrebačkom po tri. To za buduću školsku gndinu 1879-1880.

Molbenica upravljena Njegovomu ces. kralj. apostolskom Velicanstvu, u kojoj ima biti rečeno točno koje sveučilište i fakultetu želi molitelj položiti ili nauke svršiti — ima biti obložena:

1. krstnim ili rođenim listom;

2. vjerovanimi svjedočbami siromastva, izkazom stališa, imetka, dohodka i obitelji;

3. svjedočbom zrelosti, ili ako je molitelj već na sveučilištu, svjedočbami

o kolokvijih i državnom izpitu drugoga školskog poljeka 1878-79.

Nadaje ima biti spomenuto, da li već molitelj uživa i kakovu uživa podporu, bilo redovitu, bilo izvanrednu.

Molbenice se ima poslati najkasnije do 10. augusta na C. Kr. Ravnateljstvo cesarovih i cesarske kuće zakladah (K. k. Direktion der Privat- und Familien-Stiftungen Hofburg Wien).

Književne viesti.

U Vacu u Ugarakoj došla je na svijetlo u našem jeziku velika knjiga pod imenom Bog s čovjekom na zemlji, djelo predstavljajuće trojednoga Boga u doticaju s čovjekom u svih njegovih vjerskih i društvenih odnosajih, što ju je napisao i izdao Ivan Antunovich ka-ladko biskupije sveučeni. Taj vrijedni starac je već dobro poznat našim čitateljem i radi drugih knjigah; ali ova njegova najnovija i najveća knjiga prestaje sve ina. Ljubav Boga i naroda zrcala se u njoj kao u najčistijem ogledalu. Neumorni pisac veli, da je to veliki djelo napisao zato, da bi njegovi zemljaci našli u njem sve ono, što bi im potrebno bilo, da ne izgube izpred očiju da su kršćani, te bi u svakom stališu znali, svo svoje odnose tako uređivati, da u tražbi blaženstva zemaljskog ne izgube ono nebesko, a da za ovim žudno neopkvaru ono zemaljsko. Ta knjiga je tako uređjena, da jednako stazi svjetovnjakom i sveučeničkom, zato ju mi jednim i drugim što toplije preporučamo. Oblik i krupnost joj je obilnih misli knjigah, a ciena 2. f., za sa-ljaka pako samo 1 f. 50.

Sveučilištna knjižara Franjo Župana (Albrecht i Pradler), Duga ulica novi br. 24 u Zagrebu poslala nam je popis knjigah, koje se tamo mogu dobiti. Popisa je 56 strana, knjigah svakovrstnih, koji želi što imati, neka se onamo obrati, knjižara će mu popis poslati, da si izabere, što ga je volja.

Različite viesti.

Izbori u seoskih obćinah u Kranjskoj obavili su se na Ivanju. Narodna stranka je slajno premogla. Grof Hohenwart, grof Barbo, svećenik Karl Kljuz i pojednici Obreza izvještali su svi, i skoro svi jednoglasno. Mi se od srca zdajujemo taj bratskoj pobjedi.

Hrvatski sabor u Zagrebu nastao se je 14. junja Glavni posao mu je urediti proračun, ili bolje rečeno zaračun, jer samo već prevašili polovicu godina. Vodja stranke prava govorio je proti deputaciji kod srebrenog pira Njihovih Velicanstvah. Po njegovoj misli imala je deputacija naradovati se previšnjim svećenom, za obiteljsku sreću, ali zajedno spomenuti, da u državi neide sve, kako bi moralo ići.

Trgovačko-obrtnička komora u Zagrebu u sjednici od 21. maja o. g. među drugimi stvari odlučila je obratiti se molbom na hrv. zemaljsku vladu, da izbornomu zakonu predloži, dopunak, po kojem bi trgovačke komore imale u saboru po 2 zastupnika, jednoga od trgovačkog odjela, a drugoga od obrtnog; ili bar jednoga iz obijuh odijeluh. Ta namu se želja čini posvema opravdana.

Iz Pale javlja nam marljivi naš dopisnik daži slauak o smrti admirala Burginjona. Opisuje ga čovjeka puna vjera, pravoga kršćanina. Kažo da je toga starca sva ljubilo i štvalo. (Cielog dopisa nemožemo uvrstiti).

Med Sv. Oćem Papom i ruskim Carem ustanovila se pogodba, moćju koje imenovat će Papa u ruskom carstvu svo katoličke biskupe, a uz predhjetnu dozvolu carevu njegova će se pisma moć i tamo proglasivati i čitati, kako u svakoj slobodnoj zemlji. Svrgnutim i prognatim katoličkim svećenicom slobodno je povratili se na svoja mjesta. U Rimu kod Pape bit će ruski poslanik, a u Petrogradu papinski nuncij.

Kako kaže ljetina, U Hrvatskoj i Slavoniji ljetina kaže srednju. Trsje ido dobro, došim vjeća neima skoro ništa. U Ugarskoj, Českoj i Moravskoj kanoti i u Francuzkoj nadaju se dobroj žetvi. U Italiji nije najslabije, u nekih je prediolih poplava uništila polja. Trsje kaže slabo, a u Abruclih veoma dobro. U Ruskoj pripravljaju se veoma obilatog žetvi, isto tako i u Americi. U Njemačkoj mnogo je zemlja pretrpila od mrazovah i kiše, zato nije se nadati dobroj ljetini.

Natječaj.

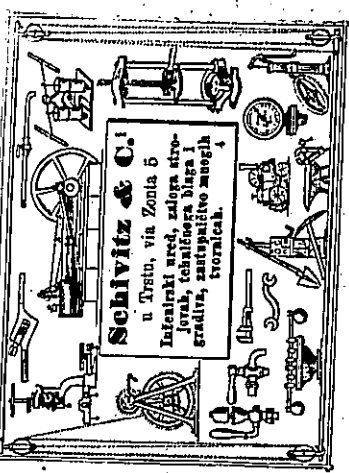
Na koparskom učiteljsku razpisana je služba hrvatskoga jezika, zemljopisa i povjesti sa učevnim jezikom hrvatskim i njemačkim — ona ista, koja bijaše razpisana pred godinu dana, al koja je ljetos suplirana morala biti. Prednost uz druge jednake obostojnosti daje se onim, koji poznadu talijanski jezik.

Glavno je ipak hrvatski jezik. Ostalo je drugotno i moglo bi se koješta pregledati.

Plaće je 1000 for. a dodatke službovanja 200. Petgodišnji doplatci službovanja iznose 200 for. Sa službom skopčan je naslov c. kr. profesora.

Molbenice neka se predsjedničtvu c. kr. zemaljskoga školskoga vieća za Istru u Trstu (Präsidium des k. k. Landesschulrathes für Istrien in Triest) šilju najdalje do 15. julija.

Nebilo opet izpražnjeno to njame-nito mjesto na onom učiteljsku.

OGLAS.

Donosi se na obće znanje da podpisana tvrdka prima, te umah odpravlja svakovrstne robe za Bosnu i Hercegovinu i Neretu do u Metkovicu za 50 novčica od 100 kilograma.

Odvilice provaze radnike i lne putnike za 50 novčica iz Gradača u Metković.

Tko bi holio potanje obaviesti, nek se pismeno obrati podpisanomu.

MATO ANDRIJAŠEVIĆ GRADAC (Dalmacija)

KORISTNA OBZNA NA

preć. svećenstvu.

Tvornica vošćenih sviećah Alojza Badera u Gorici, koja je bila počaćena srebrenom kolajnom na izložbah u Gorici 1854 i u Trstu 1871, a častnim diplomom na svjetskoj izložbi u Monakovu 1855, u Parizu 1855, u Beču 1873, i brončenom kolajnom na zadnjoj svjetskoj izložbi u Parizu godine 1878, preporuča svoje svieće od pečljenoga voska, koje su ciene, liepo mirno i polagano gore, nimalo ne kidaju, ne cedeće po oltarih.

Crkvena obskrbničtva mogu plaćati koncem godine. Svaka naručba izpuni se hitro i točno.

Alojz Bader.

Mojih sviećah ima u zalih također Gaspar Kastelac u Materiji, G. P. Fabiani u Lokvi (Corgnale), Janez Goljevšek štacunar u Sezani.

O klijavosti sjemenja.

Prošetah se ovih danah po liepom „Petrovu polju“, ali kad na jednoš susrotah šestitog glavara sela Kričakah, a dušom i tielom Hrvata, po imenu Marka.

Da si mi zdravo, čestiti Marko! progovorih ja. Bog i svetei, gospodine! odzove se Marko. Odkud Marko?

Dvo gospodine još u zoru odoh do sela Ružića, eđa razvidim i procienim štetu, što mi tu skoro nesretni potok „Čikola“ počini na nekim mojim njivam, koje su po nesreći položene tik istog, to koje sam još oko velike Gospejine posijao sa pšenicom, ali u znao čas po se! buduć potok usielid neprestaih kišah iz korita izadje, što to dobru žetvu osujetišiti, tako, da sam prisiljen opet preorat i još kuzuru posijati. — Vrlo dobro, Marko; ali potie nego si pripravio zamlju, prije sjelje, hoće se što drugo... Što se hoće? pita Marko.

Hoće se da je sjeme klicavo, odgovorih ja. Ah! mi to nepazimo, gospodaru... odgovori Marko.

A to je ono, što biste imali paziti po vrh svega, prijatelju Marko, za moći imati obilatlu žetvu; jer pamti brate Marko, da je klicavost jedan od najglavnijih uvjeta valja-

„Zdrava ti je, boje ti nezdrava! Ona ti je svih dvoran jubila; Josče ti je i mene otila.“ „Grgo ferma svoga vrana konja, Pak pošeće do domi svojega. Juba ga je z delga zagjedala, I još mu je bliže pošetala. „Odstup“ deje, nevernice moja! Zaš da si ti svih dvoran jubila, I josče si Zumbra otila.“ „Pusti me reć, Grgur junače, Pusti me reć jednu do dvi rije.“ „Reci Kate, ako ćeš i četire.“ „Sadih lozu posred dvora moga, Na lozi je urodilo grozdje; Otil ga je trgat Zumbre veren sluga, Počne trgat, ni mu ga baštalo.“ „Grgo ferma konja vivaricn, Pak pošeće Zumbra na vojicu. Zumbre ga je z delga zagjedalo, I još mu je bliže pošetalo. Grgo stegno spod bedri sabjicn, Pak odisče Zumbrovu glavicu. Trinajstičerri sb. Izgovor je vjerno zabilježen. (Drugi put dalje).

A. KARABAIC Vlastnik.

Izdavatelj i odgovorni urednik K. KRISCIK.

Tisk. SINONI K. AMATI.